

sig at istandsætte dem herhjemme, idet der var for stor en Afgift. Nu vil det ganske utvivlsomt blive fordelagtigt at istandsætte dem, saaledes at de bliver brugbare, ved at sætte nye Karosserier paa dem, eventuelt en ny Motor, i Stedet for at indføre nye fra Udlandet. Dette vil jo ganske sikkert medføre — hvad der er heldigt —, at de danske Karetmagere kommer i Arbejde. Men samtidig oparbejder man jo i de 3 Aar, der gaar, indtil Loven skal revideres, en Industri, der er meget stærkt beskyttet, stærkere beskyttet, end hvad Socialdemokraterne har foreslaaet paa andre Omraader. Dette synes jeg dog ikke, man kan undlade at lægge Mærke til, naar man i disse Dage navnlig fra Venstres og fra radikal Side med saa stor Voldsomhed har angrebet de Forslag, som er stillet fra socialdemokratisk Side, Forslag, som tilsigter at hjælpe nogle Industrier i en vanskelig Periode, indtil de kan blive konkurrencedygtige overfor Udlandet. Fra radikal Side har man jo end ikke været tilfreds med de 36 pCt., man har været tilbøjelig til at gaa helt op til 40 pCt.s Beskyttelse. Dette har imidlertid Ministeren ikke ment at kunne gaa med til, og derfor er vi altsaa blevet ved, at Karosserifabrikanter kun skal betale 10 pCt.

Til § 2 er der af et Flertal stillet et Ændringsforslag om, at første Stykke skal udgaa. Dette omhandler de Køretøjer, der benyttes dels af Kommuner, dels af forskellige Institutioner som Elektricitetsværker, Telefonselskaber o. s. v. Socialdemokraterne har ikke ment at kunne gaa med til dette Ændringsforslag. Vi finder det rimeligt, at de Automobileer, som bruges i disse Virksomheder i Forretningsøjemed, fritages for Omsætningsafgift. Man maa nemlig erindre, at denne Lov er en speciel Luksuslov.

Til § 3 er der stillet tre forskellige Ændringsforslag. Socialdemokraterne har stillet Ændringsforslag om, at Lovens Provenu skal fordeles i Henhold til Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, den Lov, hvorefter man hidtil har fordelt kommunale Tilskud. Det Provenu, denne Lov har givet, er ikke hidtil tilgaaet Kommunerne, det er benyttet til Afdrag paa den danske Statsgæld. Nu skal det altsaa anvendes til Kommunerne. Da Venstre den 24. Marts f. A. fremsatte Forslag til en Udtalelse, blev det bemærket fra Venstres Side, at en Del Kommuner var i Vanskeligheder og kunde trænge til en Haandsrækning fra Staten ud over den, der gives dem ved de 1½ Mill. Kr.; der aarlig fordeles til Kommunerne. Og det erkendtes fra alle Sider. Den socialdemokratiske Re-

gerings erkendte jo ogsaa dette og søgte at praktisere det, da den paa Finanslovsforslaget stillede Forslag om at overføre 10 Mill. Kr. til Kommunerne og fordele dem efter Reglerne i Loven af 1903. Fra radikal Side mente man ikke, at de 10 Mill. Kr. var tilstrækkelige, man foreslog at overføre yderligere 18 Mill. Kr. til Kommunerne, hvoraf de 12 Mill. Kr. skulde fordeles i Henhold til samme Lov, altsaa Loven af 1903. Men da man nu skal til at fordele de 6½ Mill. Kr., der muligt her kan blive Tale om, er man ikke fra radikal Side tilbøjelig til at fordele dem efter disse Regler, som hidtil har været benyttet lige siden 1903. Dette maa jeg beklage, og jeg maa bede ærede Medlemmer, som har Forstaaelse af, at man bedre kommer Kommunerne til Hjælp ved at fordele Penge efter Reglerne i Loven af 1903 end efter det Forslag, der er stillet af Regeringen, om at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet fra socialdemokratisk Side. Der er ingen Tvivl om, at de Kommuner, der har en meget stor Udgift til Skolevæsen, Aldersrente, Fattigvæsen og Hjelpekasser, er de vanskeligst stillede, navnlig naar disse Udgifter stilles i Forhold til den Skatteindtægt, der er i de paagældende Kommuner. Derfor er det naturligst og bedst, at man fordeler Pengene efter Reglerne i Loven af 1903. Hvis disse Fordelingsregler havde været uheldige, vilde man sikkert for længst været gaaet til en Ændring af dem, men naar man har kunnet bibeholde dem lige fra 1903 indtil nu, er det vistnok et Bevis paa, at de har vist sig at være heldige. Jeg anbefaler derfor ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 5.

Men skulde Ændringsforslaget under Nr. 5 blive forkastet, skal jeg anbefale i hvert Fald mit Partis Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 6, der er stillet af to konservative Medlemmer. Dette giver dog lidt mere til Købstæderne og København og Frederiksberg end Regeringens og Flertallets Forslag. Jeg undlader ikke her at bemærke, at selv om man vedtager det Ændringsforslag, der er stillet af de to konservative Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Korsgaard og det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, vil dog kun ca. 20 pCt. blive fordelt til København, Frederiksberg og Købstæderne, medens ca. 80 pCt. bliver fordelt til Amter og Sognekommuner.

Der er saa under Nr. 7 foreslaaet en Ændring gaende ud paa, at Tilskuddet til Landkommunerne skal ændres fra 25,5 pCt. til 42,5, og at Tilskuddet til Amterne skal ændres fra 60 pCt. til 43 pCt. Her er man